

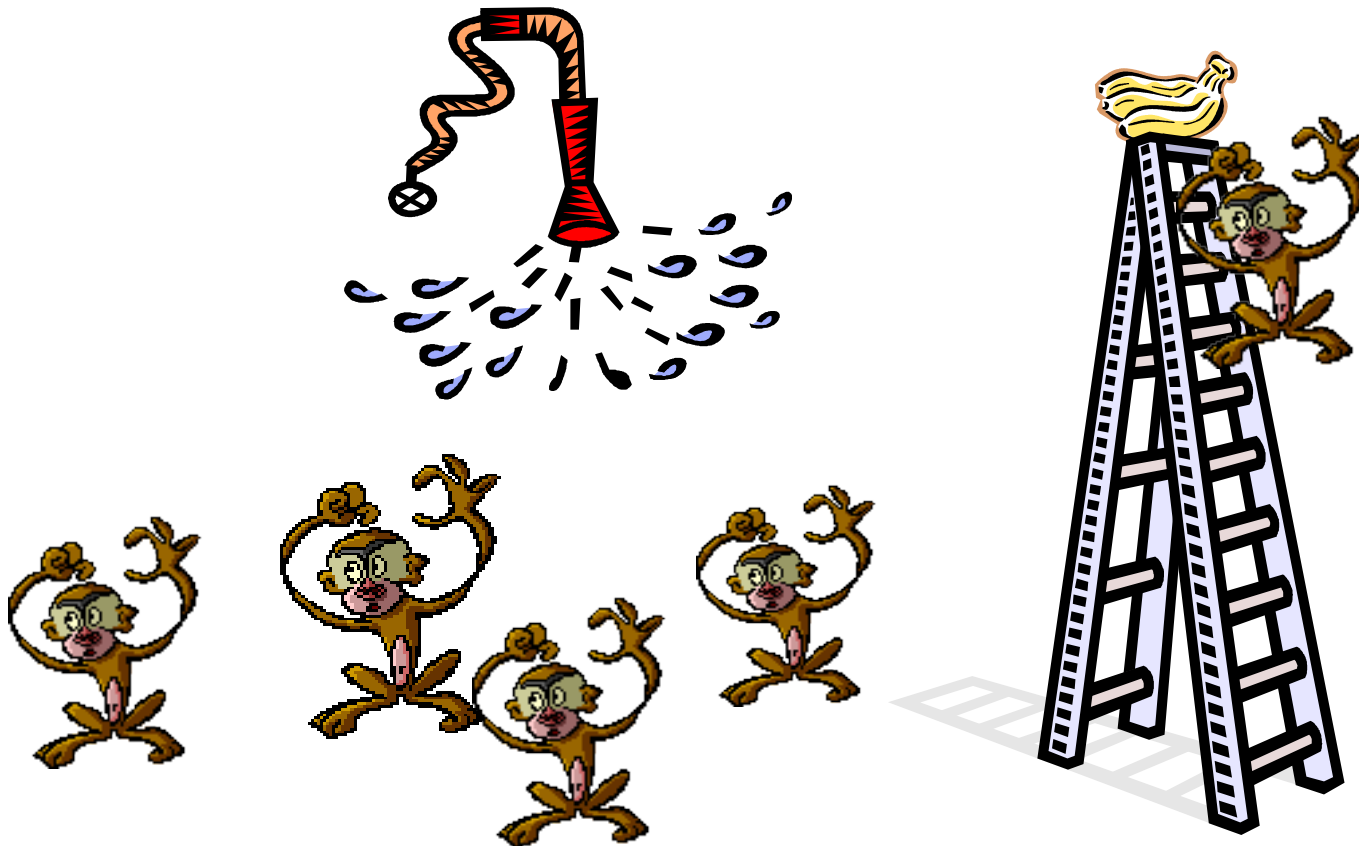
Com neix un
paradigma ?

Un grup de científics va situar cinc monos
dins una gàbia.

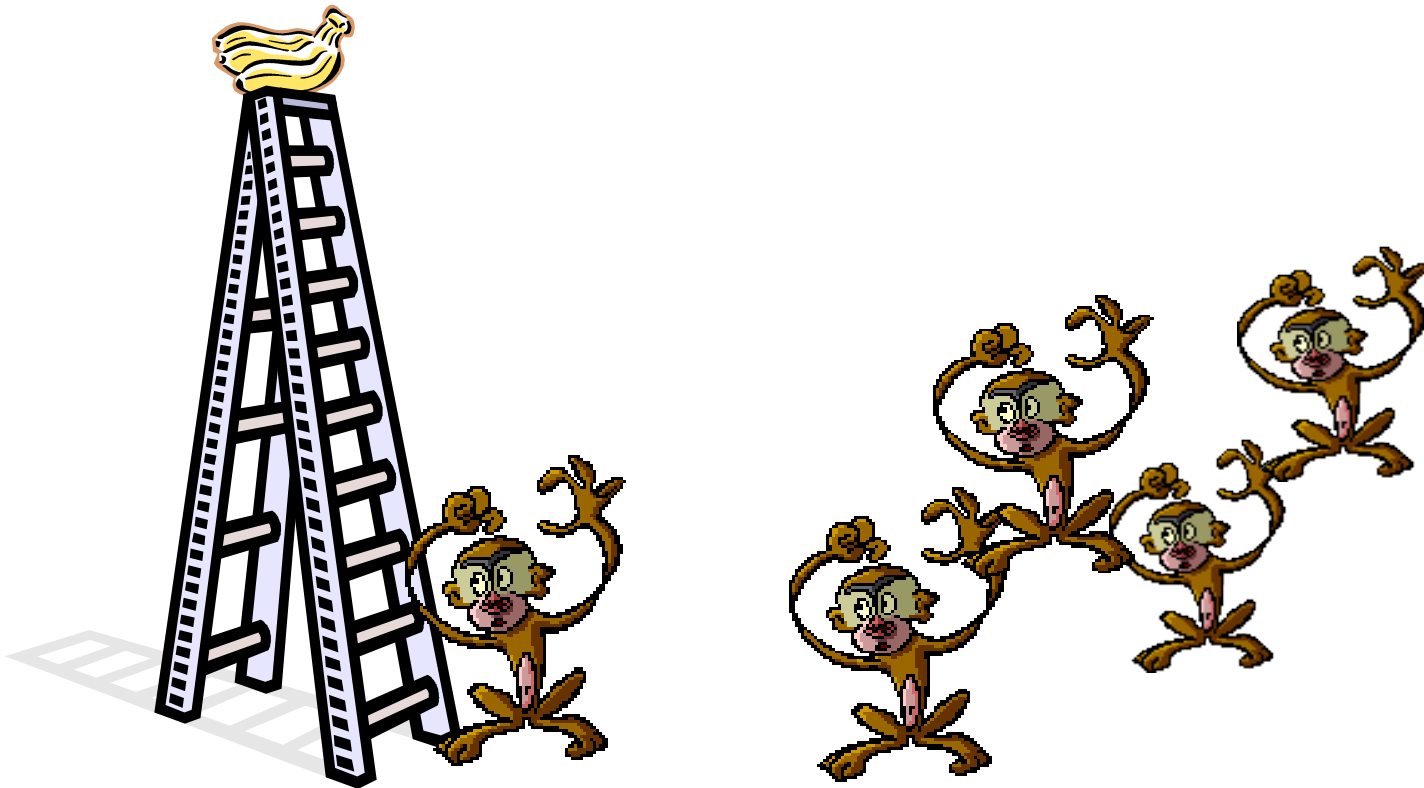
Al centre hi havia una escala i, al capdamunt,
una pila de plàtans.

Quan un dels monos pujava les escales per a agafar els plàtans, els científics ruixaven els altres amb un fredíssim raig d'aigua.

Al cap del temps, quan un dels monos
intentava pujar l'escala,
els altres el colpejaven violentament.

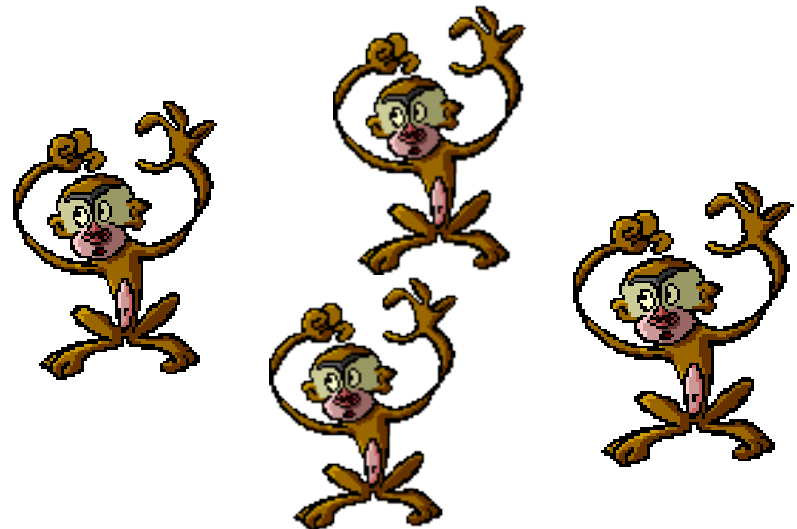

Passat ja algun temps més, cap dels monos gosava pujar l'escala, malgrat la temptació de les bananes.

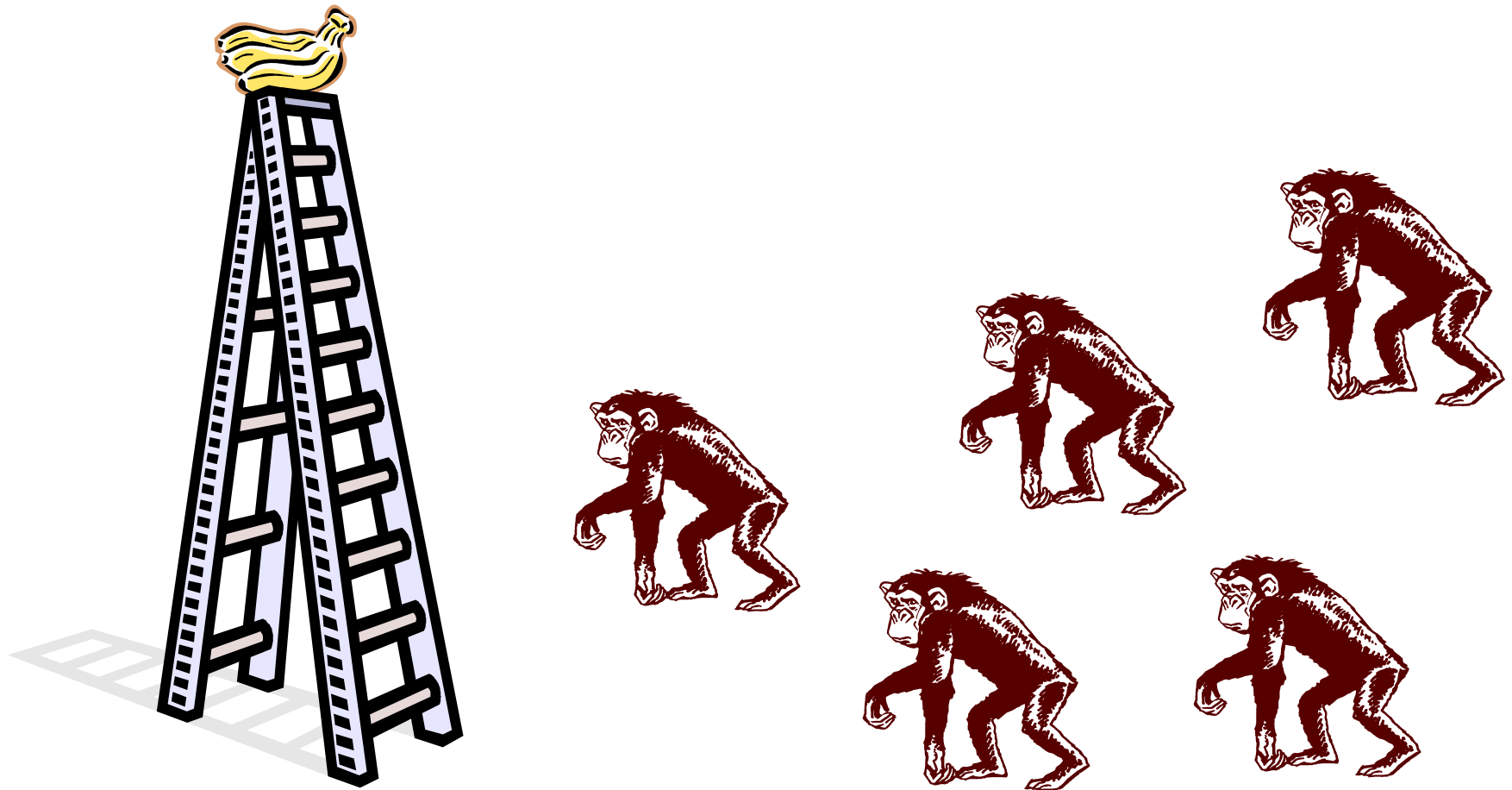

Aleshores els científics van substituir un dels monos.
La primera cosa que va fer va ser pujar l'escala.
Els altres el van fer baixar ràpidament, tot clavant-li una
tremenda pallissa.

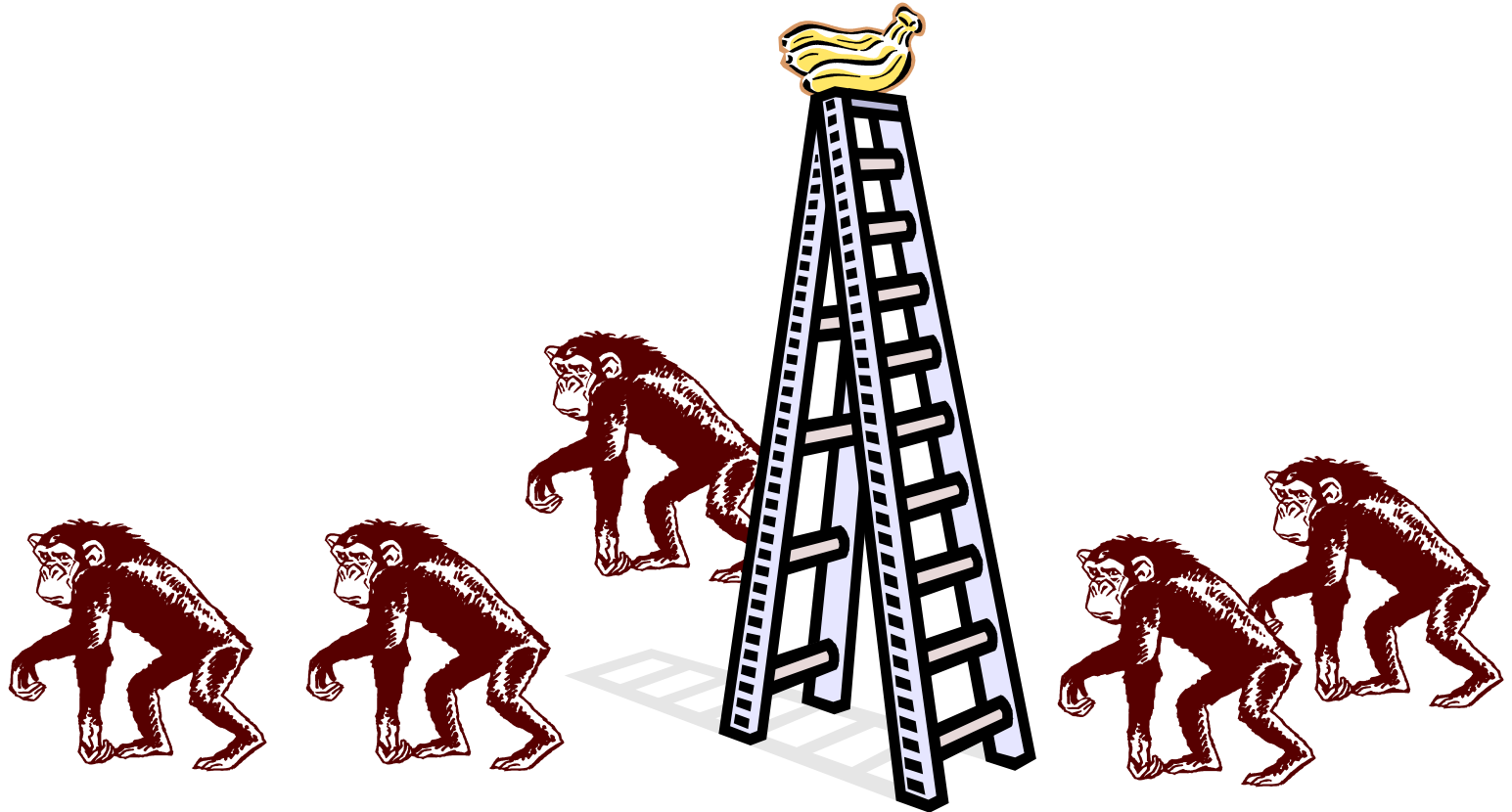
Després d'algunes pallisses, el nou integrant
del grup ja no pujava l'escala, encara que
mai va saber el perquè de les pallisses.

Un segon mono va ser substituït, i va succeir el mateix.
El primer mono va ser un entusiasta de la pallissa al novell.
Un tercer es va substituir i el van colpejar, com als altres.
El quart i el cinquè foren finalment substituïts.

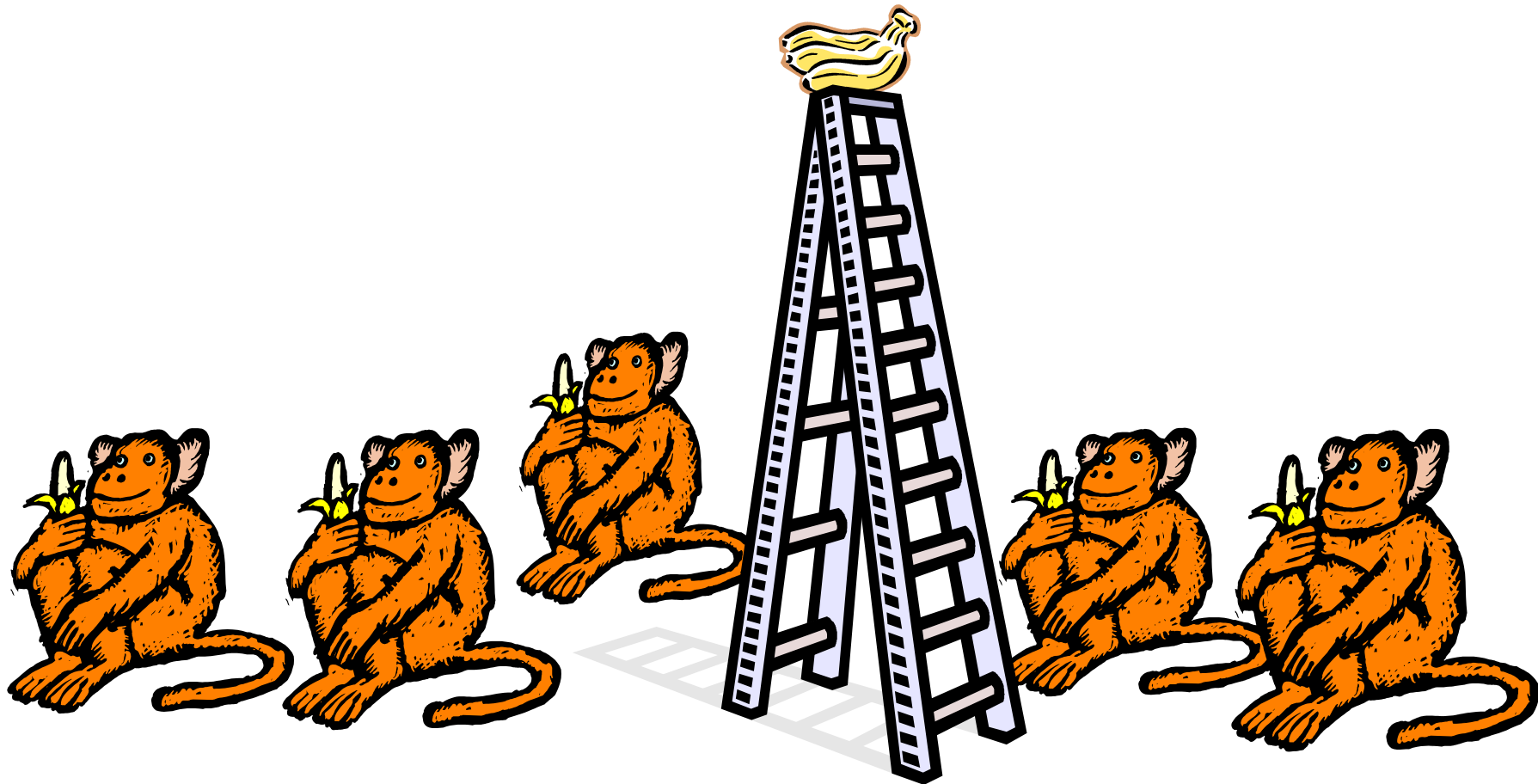

Els científics obtingueren, doncs, un grup de cinc monos
Que, tot i no haver rebut mai un raig d'aigua freda,
seguien colpejant aquell qui gosava pujar l'escala
per a abastar els plàtans.

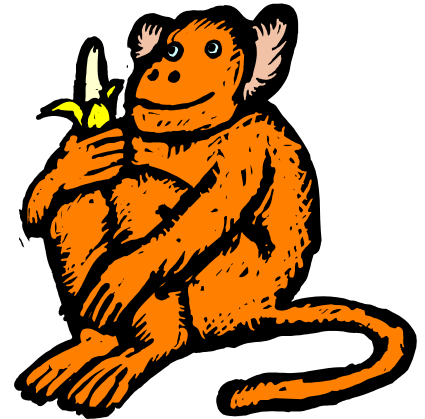
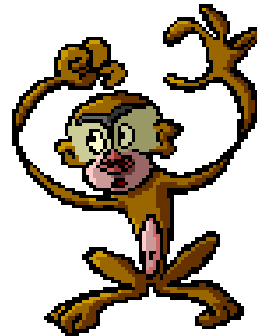
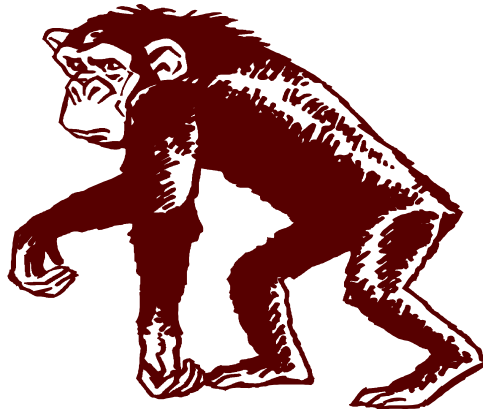
Si poguessim preguntar a alguns d'ells perquè picaven
als qui intentaven pujar l'escala,
la resposta seria ben segur:
«No ho sé. Aquí sempre s'han fet així, les coses!»

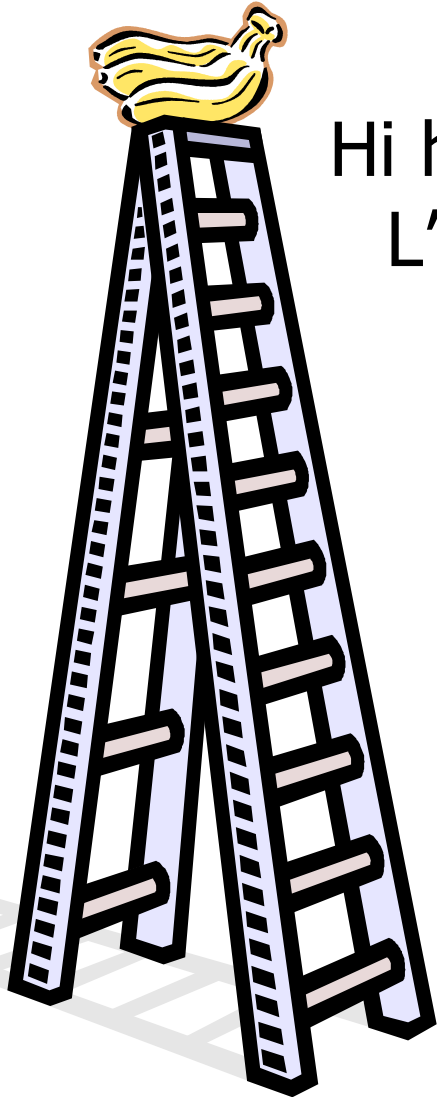
Et sona?!!

No deixis passar l'oportunitat de passar aquesta història als teus amics.

Així, d'una manera o altra,
es podran preguntar perquè seguim "apallisant"
els qui no fan les coses com sempre s'han fet si, ben mirat,
les podem fer de moltes formes diferents.

Hi ha nomès dues coses infinites al món:
L'univers mateix i l'estupidesa humana.

Albert Einstein